

Κύπρος σε ανεξάρτητη Κυπριακή Δημοκρατία και με τη γενική αμνηστία που δόθηκε σ' όλους τους αγωνιστές ο Πέτρος επιστρέφει σώος και αβλαβής στην οικογενειακή εστία για να αρχίσει και πάλι η χαρά και η γαλήνη σ' όλη την οικογένεια.

Αείμνηστη, Ευανθία, τη σταύρωση ακολούθησε η ανάσταση, ευτυχισμένη που έζησες σειρά χρόνια και απολαύσετε τους καρπούς της νίκης. Η Κύπρος σε αναγνώρισε ηρωίδα μητέρα αγωνιστή και η πολιτεία σου παραχώρησε ιδιαίτερη τιμητική θέση σε εθνικές, θρησκευτικές και κοινωνικές συγκεντρώσεις. Απολαύσετε τους

καρπούς των κόπων σας που δίκαια σας ανήκουν. Απευθύνω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια σ' όλη την οικογένεια και εύχομαι ο Ύψιστος να στέλνει την ουράνια παρηγοριά.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που θα σκεπάσει το τιμημένο σου σκήνωμα.

Αιωνία σου η μνήμη.

Το Σωματείο Ελευθέρη Κυθρεία εισέφερε χρηματικό ποσό σε θρησκευτικό Ίδρυμα αντί στεφάνου στη μνήμη σου για την προσφορά, της οικογένειάς σου στον Απελευθερωτικό Αγώνα της Κύπρου.

ΜΑΡΟΥΛΛΑ ΦΩΤΗ ΠΟΥΛΛΗ

Γεννήθηκε το 1936 στην Κυθρέα. Γονείς της ο Χρίστος Κόκκινος και η Καλλιόπη Ζαμπά. Ήταν το τρίτο παιδί της οικογένειας. Είχε ακόμη δύο αδελφούς τον Ανδρέα και τον Παναγιώτη.

Παντρεύτηκε το 1966 το Φώτη Πουλλά από το Καίμακλί. Από το γάμο της απέκτησε δύο παιδιά, την Πόπη και το Χρίστο.

Έζησε μαζί με την οικογένεια της στην Κυθρέα μέχρι το 1974 και λόγω της Τουρκικής εισβολής εγκατέλειψε τη γενέτειρα της και εγκαταστάθηκε στο Καίμακλί απ' όπου καταγόταν ο

σύζυγος της.

Λάμβανε πάντα μέρος σε εκδηλώσεις

και πορείες που διοργάνωναν ο Δήμος και Σωματεία της Κυθρέας.

Πέθανε στις 4 Νοεμβρίου 1999 από εγκεφαλικό επεισόδιο σε ηλικία 63 ετών.

Τον πιο κάτω επικήδειο εκφώνησε ο κ. Χριστόδουλος Πέτσας

Πολύκλαυστη Μαρούλα,

Του χάρου ο άπονος πέλεκυς ήλθε χθες όλως απρόσμενα ν' αποκόψει της ζωής σου το νήμα και να βυθίσει σε βαθύτατο πένθος όχι μόνο τη λατρευτή σου οικογένεια αλλά και όλους εμάς που είχαμε την τύχη να σε γνωρίσουμε από κοντά. Ήλθε τόσο πρόωρα ο θάνατος σε ηλικία μάλιστα που έπρεπε να ζήσεις κι άλλα χρόνια για ν' απολαύσεις τους καρπούς των κόπων σου να δεις τέκνα και εγγόνια πλήρως αποκαταστημένα στην κοινωνία.

Ειλικρινά αείμνηστη Μαρούλα υπήρξες κατά τον επίγειο σου βίο ψυχής πονετική και ευαίσθητη, καρδιά γεμάτη ανθρωπιά και καλοσύνη. Αγαπούσες γενικά το συνάνθρωπό σου και σε στιγμές δοκιμασίας προσπαθούσες όχι μόνο με παρηγορητικά λόγια ν' απαλύνεις τον πόνο και τη δυστυχία αλλά με έργα και πράξεις να βοηθήσεις κάθε αναξιοπαθούντα άνθρωπο. Ήσουν εγγεγραμμένη σε συνδέσμους γυναικών φιλαλληλίας και αλληλοβοήθειας και με προθυμία και ζέση ανελάμβανες δραστηριότητες και έφερνες σε πέρας το έργο κατά τον πιο επιτυχή τρόπο.

Νέα ένωσης την τύχη σου με τον προσφιλή σου σύζυγο Φώτη ένα

τέκνο διακεκριμένης οικογένειας των Πουλλήδων του Καϊμακλιού, ένα τεχνίτη τίμιο και ενάρετο, δραστήριο και ενεργητικό, ακριβώς προσηρμοσμένο στο δικό σου χαρακτήρα. Περάσατε έτσι μian αξιοζήλευτη αρμονική συζυγική και οικογενειακή ζωή. Αποκτήσατε από το γάμο δυο τέκνα την Καλλιόπη και το Χρίστο. Έκτοτε αφιερωθήκατε χέρι με χέρι και οι δυο στην ανατροφή και εκπαίδευση των προσφιλών σας τέκνων. Προσπαθήσατε να καλλιεργήσετε στην ψυχή τους τις άφθαστες χριστιανικές αρετές ιδίως με τον υποδειγματικό τρόπο της δικής σας ζωής.

Κατοικήσατε με το γάμο σας στο Καϊμακλί, αλησμόνητη Μαρούλα, μα η καρδιά και το πνεύμα ήταν διαρκώς στην ξακουστή μας κωμόπολη την Κυθρέα, γι' αυτό συχνά πυκνά εκεί περιδιάβαζες. Αγάπησες καρδιακά την γενέτειρα σου και ήπιες το ποτήρι της προσφυγιάς μαζί με τους ξεριζωμένους πρόσφυγες της Κυθρέας και όλης της κατεχόμενης Κύπρου μας με την εισβολή και κατοχή που έκανε τον Ιούλιο του 1974 ο βάρβαρος Τούρκος επιδρομέας.

Αείμνηστη Μαρούλα φεύγεις από τον επίγειο βίο με δυο βασικά παράπονα. Το πρώτο που έφυγες πρόωρα και δεν αξιώθηκες να δρέψεις τους καρ-